

Zuzana Čaputová
prezidentka Slovenskej republiky

Číslo spisu: 2852-2021-KPSR

ROZHODNUTIE
prezidentky Slovenskej republiky

o vrátení zákona z 1. apríla 2021 o ochrane hospodárskej súťaže a o zmene a doplnení
niektorých zákonov

Predkladá:
Zuzana Čaputová
prezidentka Slovenskej republiky

Bratislava 21. apríla 2021

Na rokovanie

Národnej rady Slovenskej republiky

I

Podľa čl. 102 ods. 1 písm. o) Ústavy Slovenskej republiky vraciam Národnej rade Slovenskej republiky zákon z 1. apríla 2021 o ochrane hospodárskej súťaže a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „schválený zákon“).

Navrhujem, aby Národná rada Slovenskej republiky pri opätovnom prerokovaní schválila zákon so zmenou, ktorá je uvedená v časti III.

II

Schváleným zákonom sa do právneho poriadku Slovenskej republiky transponuje smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/1 z 11. decembra 2018 o posilnení právomocí orgánov na ochranu hospodárskej súťaže v členských štátoch na účely účinnejšieho presadzovania práva a o zabezpečení riadneho fungovania vnútorného trhu. Z tohto dôvodu sa ruší platný a účinný zákon č. 136/2001 Z. z. o ochrane hospodárskej súťaže a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 347/1990 Zb. o organizácii ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov v znení neskorších predpisov a nahrádza sa schváleným zákonom (čl. I). Schválený zákon bol predmetom riadneho legislatívneho procesu, vrátane medzirezortného pripomienkového konania.

V nadväznosti na túto právnu úpravu sa dopĺňa zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (čl. II) a mení a dopĺňa zákon č. 575/2001 Z. z. o organizácii činnosti vlády a organizácii ústrednej štátnej správy v znení neskorších predpisov (ďalej len „kompetenčný zákon“) (čl. III).

Čl. III schváleného zákona, v znení návrhu predloženého vládou na rokovanie Národnej rady Slovenskej republiky, pôvodne len odstraňoval duplicitu právnej úpravy z kompetenčného zákona, ktorá je už obsiahnutá v čl. I. Ide o právnu úpravu týkajúcu sa funkčného obdobia predsedu Protimonopolného úradu Slovenskej republiky a vymenúvania a odvolávania podpredsedu Protimonopolného úradu Slovenskej republiky.

Tento článok bol však upravený poslaneckým pozmeňujúcim a doplňujúcim návrhom, a to právnu úpravou vecne nesúvisiacou s predmetom úpravy schváleného zákona – ochranou hospodárskej súťaže.

Doplnená právna úprava do čl. III schváleného zákona sa podľa odôvodnenia poslaneckého návrhu týka organizačnej zmeny v rámci Úradu vlády Slovenskej republiky. V rámci Úradu vlády Slovenskej republiky má byť zriadený Úrad podpredsedu vlády, ktorý neriadi ministerstvo, a majú ho tvoriť najmenej tie odborné útvary Úradu vlády Slovenskej republiky, ktoré zabezpečujú plnenie úloh podpredsedu vlády, ktorý neriadi ministerstvo, podľa kompetenčného zákona alebo štatútu. Ďalej sa vytvára organizačno-administratívny rámec pre fungovanie Úradu podpredsedu vlády, ktorý neriadi ministerstvo.

Z procedurálneho hľadiska je právna úprava doplnená do schváleného zákona na základe poslaneckého pozmeňujúceho a doplňujúceho návrhu tzv. „prílepok“, nesúvisiaci s predmetom úpravy schváleného zákona riešiaci inú situáciu. Táto právna úprava nebola predmetom medzirezortného pripomienkového konania, nebola súčasťou návrhu predloženého vládou a bola prerokovaná a schválená v rozpore s § 94 ods. 3 zákona č. 350/1996 Z. z. o rokovacom poriadku Národnej rady Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov. Na základe tohto ustanovenia pri prerokúvaní návrhu zákona nemožno podať návrh, ktorým sa mení alebo dopĺňa iný zákon, ktorý obsahovo nesúvisí s prerokúvaným návrhom zákona. Takto schválený návrh je tiež v rozpore s § 6 ods. 3 zákona č. 400/2015 Z. z. o tvorbe právnych predpisov a o Zbierke zákonov Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ktorý ustanovuje, že návrh zákona nemôže obsahovať novelizáciu iného zákona, ktorá obsahovo nesúvisí s návrhom zákona.

Spôsob novelizácie, keď sa jedným zákonom súčasne novelizuje iný zákon, pričom tieto zákony bezprostredne obsahovo nesúvisia a nie je medzi nimi obsahová a systematická väzba, nie je, podľa môjho názoru, ani v súlade s princípom právnej istoty, ani s princípom predvídateľnosti zákona a jeho zrozumiteľnosti. Preto mám pochybnosti o súlade doplnenej právnej úpravy do čl. III schváleného zákona s čl. 1 ods. 1 prvou vetou Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“).

Z vecného hľadiska, uvedená právna úprava vytvára samostatnú organizačnú zložku ústredného orgánu štátnej správy so samostatnými kompetenciami, vystupovaním vo vzťahoch navonok, osobitným štatutárnym zástupcom, finančnou a riadiacou nezávislosťou od tohto ústredného orgánu štátnej správy, ide teda o „úrad v úrade“. Takáto právna úprava nemá v slovenskom právnom poriadku obdobu a je v rozpore s princípom jednotnosti riadenia ústredných štátnych orgánov. Potreba vytvorenia takéhoto úradu v schválenej podobe nebola riadne odôvodnená predkladateľom.

Schválená právna úprava obsahuje ustanovenia, podľa ktorých tento úrad riadi najmenej tie organizačné útvary Úradu vlády Slovenskej republiky, ktoré zabezpečujú plnenie úloh podpredsedu vlády, ktorý neriadi ministerstvo. Zo schváleného znenia nie je zrejmá organizačná pôsobnosť úradu, keďže jej vymedzenie je neurčité („Úrad podpredsedu vlády tvoria najmenej tie odborné útvary Úradu vlády Slovenskej republiky, ktoré...“) a okrem zákona viazané aj na interný predpis vlády (štatút). Právna úprava

preto pôsobí nejednoznačne, a to v smere vzťahu medzi Úradom podpredsedu vlády Slovenskej republiky, ktorý neriadi ministerstvo, a Úradom vlády Slovenskej republiky v otázke organizačnej, personálnej, technickej a finančnej.

Poukazujem tiež na to, že sa v čl. III schváleného zákona uvádza Úrad podpredsedu vlády, ktorý neriadi ministerstvo, a nie Úrad podpredsedu vlády Slovenskej republiky, ktorý neriadi ministerstvo. Táto terminologická nejednotnosť je už obsiahnutá v platnej a účinnej právnej úprave – kompetenčnom zákone.

Zároveň poukazujem na to, že podľa kompetenčného zákona podpredseda vlády Slovenskej republiky koordinuje vymedzené úseky činnosti vlády Slovenskej republiky a plní aj úlohy, ktorými ho poverí vláda Slovenskej republiky alebo predseda vlády Slovenskej republiky. Podpredseda vlády Slovenskej republiky, ktorý neriadi ministerstvo, na základe štatútu, plní aj ďalšie úlohy zverené Úradu vlády Slovenskej republiky a priamo riadi odborné útvary Úradu vlády Slovenskej republiky určené jeho organizačným poriadkom. Úrad vlády Slovenskej republiky plní aj úlohy spojené s odborným, organizačným a technickým zabezpečovaním činností pre podpredsedu vlády Slovenskej republiky, ktorý neriadi ministerstvo a rovnako aj pre jeho štátneho tajomníka. Z uvedeného vyplýva, že podpredseda vlády Slovenskej republiky, ktorý neriadi ministerstvo, bude pôsobiť súčasne na Úrade vlády Slovenskej republiky a na Úrade podpredsedu vlády Slovenskej republiky, ktorý neriadi ministerstvo, čo je proti princípom kreovania štátnych orgánov. Schválená právna úprava sa nevysporiadala s otázkou postavenia novovytváraného Úradu podpredsedu vlády Slovenskej republiky, ktorý neriadi ministerstvo, v štruktúre štátnych orgánov, ako aj vo vzťahu k samotnej vláde Slovenskej republiky a jej predsedovi a z hľadiska kompetencií ani vo vzťahu k Legislatívnej rade vlády Slovenskej republiky ako poradnému orgánu vlády Slovenskej republiky. Nie je zrejmé, či Úrad podpredsedu vlády Slovenskej republiky, ktorý neriadi ministerstvo, je v postavení osobitného útvaru v rámci Úradu vlády Slovenskej republiky, čo nie je potrebné upravovať zákonom, alebo samostatne pôsobiacim ústredným orgánom štátnej správy sui generis.

V právnom poriadku Slovenskej republiky sa kreujú ústredné orgány štátnej správy sui generis samostatne, s jasne vymedzenou pôsobnosťou, organizáciou úradu, vrátane orgánov úradu (predseda, podpredseda), právami a povinnosťami úradu, ako aj rozpočtom úradu. Potreba ich kreovania súvisí s potrebou zabezpečenia ich nezávislého fungovania na iných orgánoch, o čom v tomto prípade nemôžeme hovoriť. Jedným z princípov, ktoré sa tu uplatňujú, je princíp predchádzania konfliktu záujmov tým, že funkcia predsedu úradu a funkcia podpredsedu úradu sú nezlučiteľné s výkonom funkcie v inom orgáne verejnej moci. Schválený zákon vytvára priestor, v rámci ktorého bude štátny tajomník Úradu podpredsedu vlády Slovenskej republiky, ktorý neriadi ministerstvo, súčasne konať za Úrad vlády Slovenskej republiky v rozsahu stanovenom zákonom, ako aj za Úrad podpredsedu vlády Slovenskej republiky, ktorý neriadi

ministerstvo. Princíp predchádzania konfliktu záujmov súvisí aj s otázkou zodpovednostných vzťahov k jednotlivým úradom.

Na čele úradu stojí jeho predseda, v tomto prípade by ním mal byť podpredseda vlády Slovenskej republiky, ktorý neriadi ministerstvo, nie jeho štátny tajomník. Schválená právna úprava má najbližšie k právnej úprave Kancelárie prezidenta Slovenskej republiky, Kancelárie Národnej rady Slovenskej republiky a Úradu vlády Slovenskej republiky ako podporného aparátu pre najvyššie ústavné orgány Slovenskej republiky – prezident Slovenskej republiky, Národná rada Slovenskej republiky, vláda Slovenskej republiky. Vo vzťahu k podpredsedovi vlády Slovenskej republiky, ktorý neriadi ministerstvo, takýmto orgánom je Úrad vlády Slovenskej republiky.

Čl. III šiesty bod schváleného zákona dopĺňa § 37 kompetenčného zákona o vetu „Druhá veta sa vzťahuje primerane aj na predsedu vlády a podpredsedu vlády, ktorý neriadi ministerstvo.“. Druhá veta § 37 ustanovuje, že ministerstvá a ostatné ústredné orgány štátnej správy „Pripravujú návrhy zákonov a iných všeobecne záväzných právnych predpisov, zverejňujú ich a po prerokovaní v pripomienkovom konaní predkladajú vláde; dbajú aj o dodržiavanie zákonnosti v oblasti svojej pôsobnosti.“. Navrhovaná právna úprava teda dáva členom vlády – predsedovi vlády a podpredsedovi vlády, ktorý neriadi ministerstvo – rozsiahle kompetencie ústredného orgánu štátnej správy. Táto úprava je nielen nelogická, ale nerešpektuje základnú podstatu rozdielu medzi štátnym orgánom, ako inštitúciou a členom vlády, ako fyzickou osobou, ktorá je členom kolektívneho ústavného orgánu. Navyše kompetencie v § 37 druhej vete sú viazané na oblasť pôsobnosti ministerstva a ostatného ústredného orgánu štátnej správy, ktoré sú vymedzené v kompetenčnom zákon v § 6 až 34. Predseda vlády alebo podpredseda vlády, ktorý neriadi ministerstvo, podobne ako ďalší členovia vlády nemajú, na rozdiel od ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy, určenú svoju pôsobnosť, ale plnia úlohy, ktoré im vyplývajú z ústavy a iných všeobecne záväzných právnych predpisov. Preto sa druhá veta § 37 kompetenčného zákona nemôže, a to ani primerane, vzťahovať na predsedu vlády a podpredsedu vlády, ktorý neriadi ministerstvo. Predmetné schválené znenie je preto v rozpore s celkovým cieľom a účelom kompetenčného zákona a je navyše aj nevykonateľné.

Dovoľujem si zdôrazniť, že nedodržanie zákonom predpísaného procesu prijímania predmetnej právnej úpravy malo významný vplyv aj na jej vecné nedostatky, najmä na určitosť, zrozumiteľnosť a systémovosť textu právnej úpravy, ako aj na nedodržanie požiadaviek právnej istoty. Z vecného hľadiska nemám voči čl. I a II schváleného zákona žiadne pripomienky, a preto nenapádam ich podstatu.

III

V nadväznosti na pripomienky uvedené v časti II navrhujem, aby Národná rada Slovenskej republiky pri opätovnom prerokovaní schválila zákon s touto zmenou:

V čl. III sa vypúšťa prvý bod, druhý bod a štvrtý bod až šiesty bod.

Označenie doterajšieho tretieho bodu sa vypúšťa.

Bratislava 21. apríla 2021